

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 17.831 van 28 oktober 2008
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 19 mei 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13 quinquies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 5 september 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die loco advocaat L. RUELENS voor verzoekende partij verschijnt en van attaché G. BEUTELS, die voor verwerende partij verschijnt.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn.

Op 16 februari 2005 vraagt verzoeker de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 8 april 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Tegen voormelde beslissing van 8 april 2005 dient verzoeker een dringend beroep in bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 12 mei 2005 wordt de asielaanvraag van verzoeker afgesloten door een bevestigende beslissing van weigering van verblijf van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Tegen de voormelde beslissing van 12 mei 2005 dient verzoeker een beroep in bij de Raad van State. Deze procedure is nog hangende.

Op 7 mei 2007 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 27 juni 2007 wordt het dossier overgedragen aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 28 januari 2008 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Tegen voormelde beslissing van 28 januari 2008 dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 24 april 2008 wordt bij arrest nr. 10.431 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten aanzien van verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 19 mei 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

Op 28/04/2008 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen (1)

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 (vijftien) dagen.

(…)”

2. Ontvankelijkheid

Ambtshalve dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast te stellen dat verzoeker het vereiste belang ontbeert.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Artikel 75 § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna : het Vreemdelingenbesluit) luidt als volgt:

“Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling, geeft de Minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 52/3, § 1, van de wet, aan betrokken vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten”.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 28 januari 2008 de beslissing tot weigering van het vluchtelingenstatuut en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van verzoeker heeft genomen en dat deze beslissing in beroep werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 24 april 2008. Tegen voormelde beslissing werd geen administratief cassatieberoep ingesteld bij de Raad van State binnen de beroepstermijn. Ingevolge het uitvoerbaar worden van deze beslissing wordt in toepassing van artikel 75 § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 ten aanzien van verzoeker op 17 juni 2008 een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13 quinquies) genomen.

Verweerder beschikt in deze over een gebonden bevoegdheid en motiveert terecht door te stellen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen en dat verzoeker illegaal in het Rijk verblijft vermits hij niet beschikt over de bij artikel 2 Vreemdelingenwet vereiste documenten. Dit laatste wordt overigens niet betwist door verzoeker.

Bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel vermog de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid niet anders dan in uitvoering van artikel 75 § 2 Vreemdelingenbesluit, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat verzoeker, daar hij niet als vluchteling is erkend en hem de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd, zich op illegale wijze op het grondgebied van het Rijk bevindt, een bevel te verlenen het grondgebied te verlaten – asielzoeker, bij wijze van een bijlage 13 quinquies. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoeker geen nut opleveren. Er dient daarom vastgesteld te worden dat verzoeker geen belang heeft bij het beroep tot nietigverklaring.

Het beroep van verzoeker is onontvankelijk.

Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht en twintig oktober tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

M. DENYS.

De voorzitter,

J. CAMU.